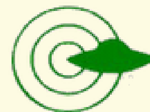
Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 77 18. november 2006

UFO-Nyt nr. 4 er netop udkommet, og vi bringer her nogle smagsprøver fra det nye nummer.

Nedtællingen er begyndt...

Af Kim Møller Hansen

Lørdag den 10. november 2007 fejrer SUFOI sit 50 års jubilæum! Ja, der er ganske vist et helt år til den store begivenhed, men sæt allerede nu kryds i kalenderen. Forberedelserne er naturligvis i fuld gang bag kulisserne. En arbejdsgruppe med Per Andersen i spidsen er i fuld gang med at finde det helt rigtige sted og en masse spændende foredragsholdere, som kan gøre denne runde dag til en oplevelse for alle.

Alle medlemmer af SUFOI (dvs. alle personlige abonnenter af UFO-Nyt) vil modtage en indbydelse til jubilæumsarrangementet, og vi håber, at mange kan deltage. Hvis du ikke er medlem af SUFOI, kan det nås endnu. Tegn et introduktionsabonnement på UFO-Nyt på: http://www.ufo.dk/ufo-nyt/un-intro.php

I UFO-Nyt markerer vi selvfølgelig også de 50 år. Redaktionen har inviteret medlemmer af repræsentantskabet, æresmedlemmer, venner af SUFOI m.fl. til at skrive en kort artikel om, hvilken observation eller begivenhed der har gjort størst indtryk på dem. Hvilken indflydelse deres interesse for ufoer har haft på deres liv gennem årene - hvis overhovedet nogen. Og hvordan de ser SUFOI's aktiviteter i dag og i fremtiden.

De første artikler er allerede modtaget, og flere er på vej. Artiklerne offentliggøres løbende i UFO-Nyt.

UFO-Mails læsere er også meget velkomne til at bidrage med en artikel til serien »SUFOI 50 år«. Artikler sendes til UFO-Nyts redaktør Kim Møller Hansen.

Velkommen til SUFOI's jubilæumsår. Kim Møller Hansen

Giv et bud på UFO-Nyt!

Det er lykkedes os at samle et næsten komplet sæt af UFO-Nyt fra november 1958 til og med UFO-Nyt 2005 - kun årgang 1973 mangler. Enkelte af de første numre findes kun som fotokopi. Du kan sikre dig denne unikke samling ved at sende dit bud til Kim Møller Hansen. Samlingen går til den læser, som giver det højeste bud over kr. 1.000,00. Hver læser må indsende ét bud, og det skal være SUFOI i hænde senest 31. december 2006. Årgangene sælges kun samlet, og portoen er betalt.

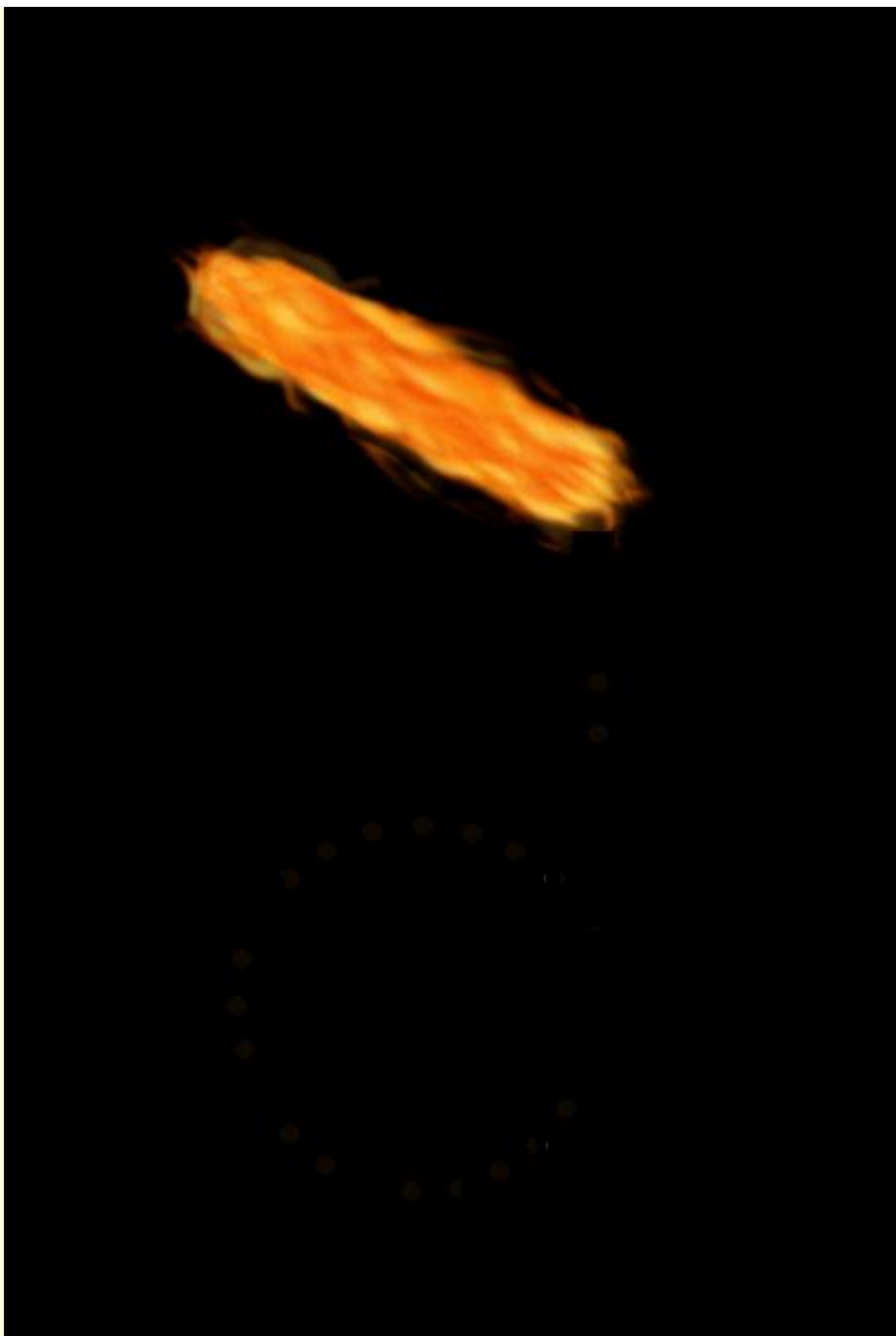
Solgt til ufo-sagen

Af Flemming Jensen

Beretningen om Almind-rumskibet i UFO-Nyt nr. 3 burde for udenforstående måske gøre min beretning overflødig, men, men, men, så let slipper I nu ikke. Min observation var ikke Månen eller anden let forklarlig fejlobservation. Min og min families observation var unik. Intet mindre og derfor skal I lægge sanser til følgende beretning.

En efterårsdag i midttresserne blev et vendepunkt i mit liv. Det lyder dramatisk og voldsomt, men set i bakspejlet blev netop denne dag starten på en interesse for ufo-fænomenet, som jeg aldrig har sluppet siden.
Jeg var omkring 15 år, og mine interesser var fodbold og pigtrådsmusik, men dog allermest elektronik. Elektronikken havde haft sit tag i mig, siden jeg var syv, otte år. For mig var der aldrig nogen tvivl, elektronikken var det, jeg skulle beskæftige mig med, og til mit store held blev min lidenskab også til mit levebrød.
Dengang var der ikke megen elektroniklitteratur på bibliotekerne, men jeg husker, at Populær Mekanik havde forskellige „elektriske" gør-det-selv artikler. De anviste bl.a., hvordan man kunne bygge morsenøgler o.lign. De udgav endog en særpublikation, der hed Populær Radiomekanik.
Når jeg nævner P.M., skyldes det, at det var i dette blad, jeg første gang så en artikel, der omhandlede George Adamski og flyvende tallerkener. Der var endog et billede af en tysk „gaslampe". Så vidt jeg erindrer, havde jeg min observation, før jeg læste artikler om de flyvende tallerkner, men her kan hukommelsen naturligvis spille et puds. Man skal også tænke på, at disse numre af PM læste jeg på kommunebiblioteket, og de var ofte adskillige år gamle.
I dag kan det undre mig, at observationen i midttresserne, på trods af min ringe eller ingen viden om ufoer, omgående gjorde mig og min familie klar over, at det, vi så, var unikt. Selv mine forældre og min søster, som på ingen måde var astronomisk eller naturvidenskabeligt interesserede, blev forbavsende tavse under observationen.
Bagefter fik jeg selv travlt med at fortælle alle, om det vi havde set. Min familie talte helst ikke om observationen. Jeg selv, benyttede enhver lejlighed til at spørge den øvrige familie og bekendte, om de nogensinde havde set noget usædvanligt på himlen. Reaktionen var, som oftest, påtaget, afdæmpet interesse.
Den dag i dag er det mere legitimt at tale om sex end om ekstraordinære himmelobservationer. Når jeg tænker nærmere over det, ser jeg det som et problem, at Adamski blev synonym med ufo-observationer. Sammenkædningen mellem Adamskis „gaslygte" og senere observerede himmelfænomener har muligvis gjort ufo-sagen mere skade end gavn. Der er ikke megen lighed mellem Adamskis 50'er tallerkner og nutidens observationer. Datidens observationer blev uvægerligt sammenlignet og søgt tilnærmet Adamskis gaslygte. Desværre kan man sige, at Adamskis postulater nærmest „overdøvede" datidens observationer. Der blev dengang som i dag observeret mange plasmalignende fænomener og knap så mange Adamski-lignende fartøjer.
Men som sagt, observationen hin vinterdag i midttresserne gjorde, at jeg gennemtrawlede alt den ufo-litteratur, jeg kunne finde i årene, der kom. Bibliotekerne havde kun et sparsomt udvalg, men jeg besøgte ofte Strubes boghandel på Lille Triangel. Her købte jeg UFO-Nyt i løssalg og ofte UFO-kontakt, eller hvad IGAP's blad nu hed.
Det, der havde min største interesse, var almindelige menneskers observationsberetninger. Min appetit var umættelig, jeg læste alt, men slugte ikke alt råt. Da Strubes flyttede fra Østerbro, besluttede jeg at abonnere på UFO-Nyt.

Igennem alle disse år har jeg aldrig tabt interessen for sagen. Jeg er fuldstændig sikker på, at der resterer en lille procentdel, som ikke kan forklares som svindel, fejlfortolkede himmelfænomener og lignende. Det er disse observationer, som jeg interesserer mig for, og SUFOI gør et stort stykke arbejde for at finde en forklaring på. For mig tyder min egen observation på, at ufo-fænomenet på en gang er noget flygtigt, et fænomen som er i stand til at „klikke" sig ind og ud af vor virkelighed: *„Now you see it, now you don't"*. Og til andre tider særdeles håndgribeligt. Her er min beretning!

Denne animation lavet af Flemming Jensen viser fænomenets udvikling.

Observationen

Hele familien - far, mor, jeg og min søster - var til fods, på vej hjem fra min faster og onkel. Sceneri: Midttresserne, København, Østerbro, Vinteraften, himlen overskyet. Jeg kiggede op mod himlen og fik øje på et rødligt lysglimt i ledningerne til vejbelysningen. Flere lysglimt, men nu bemærker jeg, at glimtet ikke kommer fra ledningerne, men fra et sted imellem ledningerne. Jeg stopper op og ser endnu et par glimt. De kommer fra et sted højt, højt oppe på himlen, hvor der er ved at danne sig et hul i skydækket. I dette hul, som er så stort, at stjernerne omkring fænomenet ses tydeligt, ser jeg nu et orange, flammende, aflangt „bål".

Jeg får stoppet resten af familien, og vi ser nu alle, hvordan dette aflange „bål" står i en vinkel, skråt på himlen. Vi siger ikke noget til hinanden, før min far udbryder: *„Hvad er det, der kommer ud af den?"*

Ud af den ene ende af „bålet" fødes der langsomt hvide, klart afgrænsede kugler. Flere og flere. De danner efterhånden en perfekt cirkel under „bålet".

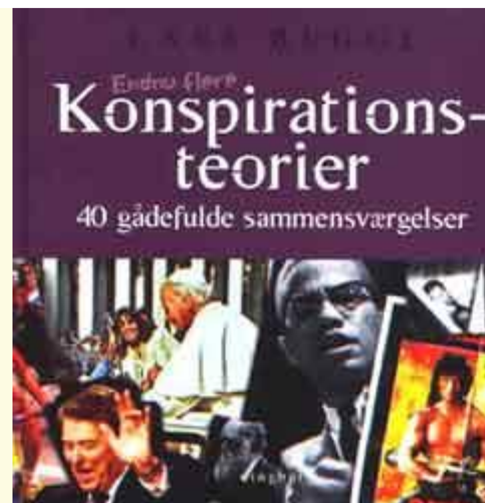
Der er mindst en halv snes. Kuglerne bevæger sig adstadigt, nærmest intelligent, i kontrast til det uroligt blafrende „bål". Herefter lukker skyerne til, sceneriet er forbi. Tilbage står jeg, forbløffet, forskrækket, med tusinde spørgsmål, solgt til ufo-sagen for altid!
Fidusmagere og charlataner kan måske ødelægge ufo-sagen, men aldrig tage min oplevelse fra mig!

Endnu flere konspirationsteorier

Fabler fra den lukkede afdeling af virkeligheden? Eller afsløringer af magtens arrogance før og nu? Det er op til den enkelte at vurdere i Lars Bugges nyeste bog om konspirationsteoriernes farverige univers. Statskup i USA? Nazister på ClA's lønningsliste? Giftige skyer på himlen? Glemte krigsfanger i Vietnam? Rumteknologi i computeren?
Vælger man at tro på blot et fåtal af de konspirationsteorier, der florerer, ser verden meget anderledes ud, end de fleste forestiller sig. I sin tredje bog om sammensværgelser kaster Lars Bugge lys på politiske rænkespil, historiske mordgåder, hemmeligheder fra Anden Verdenskrigs sidste dage og paranoide teorier om mikrobølgeovne og månebaser.
Forfatteren betragter konspirationsteorier som historiens gråzone. Her udfordres de officielle sandheder, og her sker det en gang imellem, at den officielle udlægning må skrives om:

- I århundreder var det et historisk faktum, at astronomen Tycho Brahe døde af en sprængt blære. Men nye retsmedicinske prøver af Tycho Brahes hår afslører, at han havde indtaget en dødelig dosis kviksølv, ca. 13 timer før han døde. Meget tyder derfor på, at den berømte videnskabsmand i virkeligheden blev myrdet. Men af hvem?
- Så sent som i maj 2006 gennemtrævlede 40 FBI-agenter en gård i Michigan efter fagforeningsbossen Jimmy Hoffas lig. Heller ikke denne gang gav eftersøgningen noget resultat, men når og hvis Jimmy Hoffas lig en dag bliver lokaliseret, vil et af USA's mest omdiskuterede mord måske kunne opklares.
- Også grønlandsskibet Hans Hedtofts forlis i 1953 gemmer på en række uopklarede spørgsmål: Hvorfor sank landets mest sikre skib i løbet af få minutter på sin jomfrurejse? Hvorfor blev en rapport om grønlandssejlads hemmeligholdt? Hvad kendte grønlandsminister Johannes Kjærbøl til sagen? Og hvorfor blev et handelsskib som Hans Hedtoft udstyret med luftværnskanoner?

Alle tre er historier, der kan rumme kimen til en revurdering af historiebøgerne. Andre af bogens konspirationsteorier derimod, rummer snarere kimen til en revurdering af ophavsmændenes dømmekraft.
Men døm selv.
Lars Bugge: *Endnu flere konspirationsteorier - 40 gådefulde sammensværgelser*
Dingbat 2006, 184 sider, indbundet og illustreret. Kr. 89,95
I samme serie er udkommet:
Lars Bugge: *Konspirationsteorier* (2003). **Udsolgt!**
Lars Bugge: *Flere konspirationsteorier* (2004)
Klaus Aarsleff: *Hemmelige selskaber* (2005)
Kasper E. Nielsen: *Frankenstein A/S* (2006). **Udsolgt!**
Bøgerne kan bestilles i SUFOI Butikken under *»Bøger for voksne«*

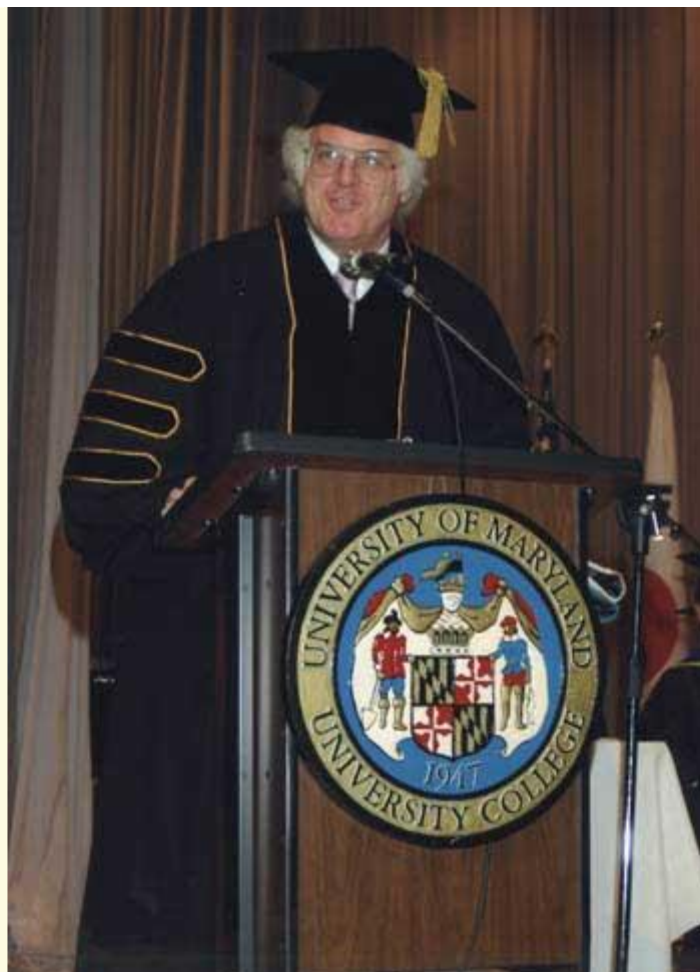
Videnskabsmænd ville da undersøge kollegers observationer - ikke?

Af Mark Rodeghier

Gennem årene er en af de udbredte påstande blandt skeptikere, at hvis ufoer virkelig dukkede op så tit, som observationerne antyder, så kendte videnskaben allerede til fænomenet. De ville være registreret af forskellige videnskabelige instrumenter. Men da dette tilsyneladende ikke er sket, eksisterer fænomenet ikke, eller?

Der er mange måder, hvorpå man kan argumentere imod dette. Vi kan pege på radaroptagelser, teodolit-observationer eller endda observationer gjort af videnskabsmænd. Eksemplerne er mange, og flere peger i retning af, at videnskabsmænd ser og registrerer ufoer.

Videnskaben gør forbløffende fremskridt hver dag, så vi kan godt nogle gange glemme, hvor lidt man egentlig ved om den verden, som omgiver os. Astronomer og fysikere ved mere og mere om den udvikling, der er sket i kosmos fra tiden umiddelbart efter Big Bang til i dag, inklusive de seneste opdagelser om den mystiske sorte energi. Samtidig får biologer større og større kendskab til menneskets gener, og hvordan kroppen fungerer, hvilket fører til store fremskridt inden for medicin. Videnskaben gør meget store fremskridt på alle fronter.

Professor Robert B. Laughlin, Nobelpris-modtager i fysik.

Men hvor meget ved vi om de fænomener, vi ser hver dag, og hvordan de direkte påvirker os? Ofte meget lidt ifølge Robert B. Laughlin (Nobelpris-modtager i fysik og professor ved Stanford University). Han har skrevet den fascinerende bog »A Different Universe: Reinventing Physics from the Bottom Down« (2005, Basic Books), i hvilken han hævder, at verden er domineret af pludseligt opståede fænomener. Det er ting, som man kan observere, men som vi stadig hverken kan beregne eller forudse. Som Laughlin bemærker:

„Når almindeligt vand fryser til is udviser det ...11 markante, krystallinske faser, ikke én af dem havde man forudset.“

Laughlins pointe er, at der bag ting, som vi finder sande gennem simple observationer, kan ligge andre teorier, som ikke er tydelige eller en konsekvens af velkendte fysiske love. Han fortæller i sin bog, hvorfor fysikere ofte afviser teorier baseret på pludseligt opståede fænomener af filosofiske og sociale årsager (baggrundsviden, foreliggende forskning osv.), ikke på grundlag af forstokkede videnskabelige motiver.

Videnskabsmænd må ofte ignorere både teorier og data, som de ikke tror er rigtige eller tror er meget usandsynlige, fordi de er i modstrid med andre veletablerede data og teorier. Det er i almindelighed en god strategi, men fremgangsmåden fejler, når noget vigtigt bliver forbigået og derfor ikke undersøgt. Og det er den skæbne, der overgår ufo-observationer, også dem foretaget af videnskabsmænd.

Indiske videnskabsfolk ser ufo

En gruppe indiske videnskabsfolk fra Indian Space Research Organization så den 27. september 2004 et mærkeligt objekt i Samudra Tapu gletsjer-området i staten Himachal Pradesh. Holdet bestod af glaciologer og geologer, som var på en ugelang ekspedition for at undersøge gletsjere og havde slået lejr i 5.200 meters højde. Tidligt om morgenen lagde en af ekspeditionens vagter mærke til et objekt på toppen af en bjergryg.

Objektet svævede/fløj blot en meter over jorden og nærmede sig lejren langs en bjergskråning. Både seniorforsker Anil V. Kulkarni og en medarbejder greb kameraerne og tog adskillige fotos.

Objektet var lille og aflangt, hovedsageligt hvidt og lidt over en meter højt. Det havde en mærkelig facon med vedhæng og en cylindrisk overdel med to ballonlignende vedhæng. Det kom så tæt på som omkring 50 m fra videnskabsfolkene, svævede lydløst i få sekunder, hvorefter det skød brat op i luften. Det steg op gennem skyerne og endte som en hvid prik i det kraftige sollys.

Fotografierne viser uden nogen tvivl, at videnskabsmændene så et eller andet den morgen, og at de meget nøjagtigt rapporterede det, de så. Som geologen Rajesh Kalia sagde:

„Det så ikke ud til at være en menneskeskabt genstand."

Videnskabsfolkene var meget forsigtige og troede, at det, de så, var menneskeskabt. De kontaktede forskellige videnskabelige institutioner for at undersøge, om der var sendt balloner op, og om objektet eventuelt kunne have været et af de ubemandede fly (UAV), som militæret bruger. Balloner passer dog ikke med den facon, objektet havde (og dets opførsel var ikke lige, hvad man kunne forvente af en ballon), og der var heller ingen kendte UAV'er, der passede med objektets facon. Objektet fløj mod vinden, hvilket gjorde ballonforklaringen endnu mindre sandsynlig.

Det er selvfølgeligt muligt, at objektet var et meget avanceret UAV fra det amerikanske militær, og at det var kommet ud af kurs. Observationen fandt sted i det fjerne, nordvestlige Indien, ikke ret langt fra grænsen til Pakistan. Det er også tæt på Kashmir, hvor der er grænsestridigheder mellem Pakistan og Indien og terrorisme udført af separatistbevægelser. Men objektet var ikke aerodynamisk som en UAV, og der var ingen støj fra en motor.

I skrivende stund er objektet stadig uidentificeret, selv om ekspeditionens videnskabsfolk gjorde, hvad de kunne for at identificere det sete.

Videnskabens fejltagelse?

Det er kun ekspeditionsmedlemmer og deres nærmeste kollegaer, der har interesseret sig for denne observation. Blandt andre videnskabsmænd har der overhovedet ikke været den mindste interesse. Kulkarni er ikke blevet bedt om at holde foredrag om observationen på et videnskabligt møde.

Der er ikke planlagt nye ekspeditioner for at observere objektet igen. Fotoanalytikere har ikke bedt om at se de originale negativer og forstørre dem, og der er ikke gjort forsøg på at finde ud af, om det var et jordisk objekt, som udløste observationen.
Her har vi en ufo-observation, i dagslys og gjort af videnskabsfolk. Objektet blev fotograferet (fotografiet er tilsyneladende ikke offentliggjort/ red.) i en afstand, der gjorde det til en nærobservation. Vidnernes beskrivelser stemmer overens. Selv om der ikke er nogen fysiske beviser, er det alligevel en sådan sag, vi altid drømmer om, men alligevel er der ingen interesse.
Indrømmet: Observationen blev ikke omtalt i noget fagtidsskrift. Objektet var ikke stort, diskosformet eller trekantet. Det forsvandt ikke med en utrolig hastighed eller lige pludselig. Der var heller ingen usædvanlige påvirkninger på udstyr eller vidner. Der blev heller ikke registreret noget liv i det lille objekt. Så objektet, hvad det end var, skriger ikke ligefrem på en ikke-jordisk forklaring.
Men ud fra alle definitioner er objektet en ufo, og rapporten kræver en forklaring. Så hvis denne observation ikke kan vække videnskabens interesse, er vi så dømt til aldrig at få seriøs opmærksomhed fra det videnskabelige samfund?
Det korte svar er: Ja, med mindre tingene ændrer sig drastisk. Men er dette en fejl begået af videnskaben? Eller sagt på en anden måde, hvorfor skulle videnskaben være interesseret i denne observation? Når spørgsmålet stilles på denne måde, ser svaret ud til at være meget indlysende: for at lære noget nyt om den verden, vi lever i. Ser man på det fra en anden vinkel, afslører det de praktiske forhindringer, der er ved at få videnskabsfolk til at studere ufoer.
Her taler vi ikke om videnskab, men om videnskabsmænd. Og vi skal ikke tale om videnskabsmænd i en bredere forstand, men om videnskabsmænd i specifikke fagområder. Så lad os se på en lille liste: biokemi, geologi, psykologi, miljøvidenskab, zoologi, astronomi, matematik og antropologi. Spørg så dig selv: Hvad ville være interessant ved denne observation for en eller anden inden for disse områder? Hvad ved denne observation ville være værd at undersøge, så det kan føre til fremskridt inden for disse områder?
I dette tilfælde bliver svaret mere indlysende. Der er intet ved denne nærobservation eller objektets adfærd, som direkte har forbindelse til disse fagområder, eller et hvilket som helst andet fagområde vi kan komme i tanke om. En undersøgelse af denne rapport vil højst sandsynligt ikke gavne forskningsprojekter inden for disse områder. Dette gælder helt sikkert, hvis objektet var en eksotisk UAV, eller hvis den var endnu mere eksotisk (et fremmed fartøj?). Det ville stadig ikke givet noget bidrag, med mindre vi kunne få fingre i selve fartøjet, eller de intelligente væsener der stod bag.
Der er helt sikkert videnskabsfolk inden for et af disse fagområder, der kan blive interesseret i en observation og ønske at undersøge den. Men hvis det sker, gør de det ikke for at gavne deres område (og så absolut ikke deres karriere!). De vil undersøgelse den, fordi ufo-rapporter virker fascinerende, og fordi det måske kan afsløre noget om universet eller fremmed intelligens. Det er bestemt gode motiver, men det er ikke særligt fagligt ansporende. Og dér ligger hunden begravet. Hvis videnskabsfolk ikke har en professionel grund til at undersøge en rapport, er det svært at bebrejde dem, at de ikke undersøger den.

Dette skal ikke frikende visse videnskabsfolk som Donald Menzel, Carl Sagan og Edward Condon - der alle har et ansvar for den fuldstændige afvisning af ufo-observationer og stemplingen af ufo-forskningen som spild af tid. Hvis en videnskabsmand ser på ufo-beviserne, men så ikke behandler emnet ordentligt, kan vi føle os snydte, og vi er alle fattigere, inklusive videnskaben. Og der har virkelig været interessante observationer gjort af videnskabsfolk, hvor man fuldstændig har ignoreret de stærke beviser, som lader formode, at ETI er en mulig kilde.
Vi skal ikke blive skuffet eller overrasket, når videnskabsfolk ikke forlader deres laboratorier og computere og springer ud i studiet af ufo-fænomenet. Folk har brug for en tilskyndelse til at fravige deres normale rutiner. Hvor utroligt det end lyder, så vil ufo-observationer, selv om de er gjort af kolleger, ikke motivere gennemsnitsvidenskabsmanden til at arbejde professionelt med emnet.
Hvad kan så få en videnskabsmand til at studere ufoer? Det samme, som får ganske almindelige mennesker til at blive begejstrede for ufoer - nemlig deres egen observation. Og selv da er der ingen garanti for, at nogen vil foretage sig noget.

Kilde:
International UFO Reporter, Vol. 30, No. 3, 2006/ *-for & kmh*

Sjælens vægt og Murphys lov

En ny bog fortæller om virkelighedens vanvittige videnskabsfolk, der sagtens kan hamle op med deres kolleger i bøger og film.

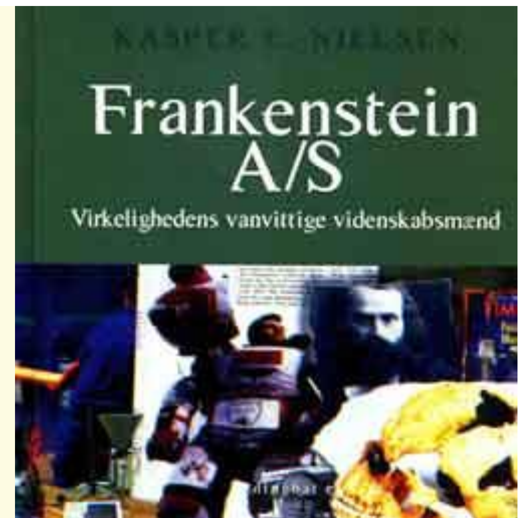
- I slutningen af 1800-tallet påstod videnskabsmanden Nikola Tesla, at han var i stand til at destruere selve Jordkloden ved at sprænge enorme mængder dynamit synkront med planetens frekvens.
- I 1907 vejede en amerikanske læge en flok dødssyge tuberkulosepatienter og konkluderede, at sjælens vægt er 21,3 gram.
- I 1926 fik en russisk biolog en hemmelig ordre af Josef Stalin: Skaf mig en ny race af superstærke menneskeaber.

Nikola Tesla i sit laboratorium.

- I 1948 førte et eksperiment med g-kræfter på en amerikansk luftbase til den talemåde, der verden over er kendt som Murphys lov.
- I 1966 kom en amerikansk forretningsmand lidt for tæt på en evighedsmaskine og en nobelpristager. Det kostede ham livet.
- I 1971 løb et psykologiforsøg løbsk, da forsøgslederen i løbet af få dage forvandlede sig fra en ambitiøs forsker til en sadistisk fængselsinspektør.
- I 1994 satte spejderdrengen David Hahn 40.000 af sine naboers helbred på spil, da han konstruerede en strålepistol og en lille atomreaktor af husholdningsremedier.

Ovenstående er blot et lille udpluk af de vanvittige videnskabsmænd og groteske eksperimenter, som præsenteres i bogen »Frankenstein A/S«.

Som fiktiv skikkelse kender vi den gale videnskabsmand fra talrige bøger, film og tegneserier, hvor hans projekter ofte eksploderer imellem hænderne på ham. Men i virkelighedens verden lever han skam også sit farefulde liv. Her eksperimenterer han med mystiske stråler, bizarre transplantationer og kemiske opløsninger. Han knuser videnskabelige problemer med utraditionelle metoder, udtænker besynderlige teorier og drømmer om evig hæder i videnskabens annaler.

„Vi behøver ikke at besøge et galehus for at finde forstyrrede hjerner", sagde Goethe, *„denne planet er selve universets sindssygehospital."*

Døm selv. Men døm ikke for hårdt. Hvad der adskiller den gale og den geniale videnskabsmand er ikke altid så nemt at gennemskue.

Kasper E. Nielsen: *Frankenstein A/S - Virkelighedens vanvittige videnskabsmænd*

Dingbat 2006, 186 sider, indbundet og illustreret.

Kr. 89,95

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.